Meĥanika rimedo por brutkuraci la karnon. ~aĵo. Ĥemia rimedo por sama celo.

*Kaŭzo. 1 # Tio, pro kio io estas aŭ iĝas tia, kiel ĝi estas : la unua ~o (antaŭ kiu oni povas koncepti neniun alian); la efika ~o (la fenomeno necese antaŭa al alia); la cela ~o (la celo, kiun celas inteligenta ~o). 2 Tio, pro kio io okazas ; kialo : ~o de milito, de malsano ; ne esti sen ~o Z : ~e de tio Z (pro tiu ~o) ; la proceso al kiu tiu ĉi bela loko donas la ~on Z: tiam min malbeno ne mia~a (kies ~o ne estas mi) subite min apartigis de la amatoj Z. 3 Tio, pro kio oni faras ian agon: mi havis multain ~oin, agante tiel; havi plenan ~on por ...i Z; mi ekvidas nun la ~on de lia kolero; doni al iu ~on por plendi Z. Kp fonto, radiko, ĜERMO, MOTIVO, PRAVIGO. ~i (tr). Esti la ~o de ; estigi, okazigi : tiu vorto ~is la malpacon; ~i doloron Z, laboron Z, bedaŭron al iu; tiaj komplezaj servoj ~as multajn elspezojn; akcidento ~ita de aŭtomobilo. Kp estigi, naski, krei, KUNTRENI, VENIGI, ENPORTI, ALPORTI, SEKVI, REZULTATIGI, INSTIGI, VOKI, VEKI. ~eco #. Rilato inter la ~o k ĝia efiko: principo pri ~eco (laŭ kiu ĉio, kio ekzistas, havas ~on).

* Kavo. Malplenaĵo en solida materio aŭ en organo : ~oj en tero, en arbo, en pano, en fromaĝo; peli pavon, fali ~on Z (malsukcesi); ~vojo (profunde fosita en tero); kot~aĵo; rado~oj (faritaj de veturilradoj en ne pavimita vojo); ~ego en monto (Kp profundegaĵo, abismo); la ĉarmaj ~etoj de fraŭlinaj vangoj Z; kor~etoj (Kp KAMERO) ; okul~oj ; internaj naz~aĵoj (Kp NAZTRUOJ); man~o Z. Kp fosaĵo, tranĉeo, kaverno, trogo. ~a. ~oforma aŭ enhavanta ~ojn : ~a vojo, relo, dento; ~aj okuloj, vangoj; ~eca (kaverna) voĉo. ~i (ntr). Esti ~a. ~igi Z. Igi ~a aŭ estigi ~ojn en : trinki el sia ~igita mano Z; pluvo ~igis la teron; ~igi vojon, pajlseĝon; ~itaj trunkoj Z; (en)~iĝintaj vangoj, okuloj. Dis~ajo. Malregulforma natura ~ajo. Mal~a. Konveksa.

Kavalerio. Parto de armeo konsistanta el rajdsoldatoj.

*Kavaliro. 1 En antikva Romo, civitano apartenanta al tiu el la tri klasoj, kiu

estis meza inter la pleba k la patricia. 2 En mezepoko, nobelo ricevinta la ~econ. Kp kavaleriano. 3 Tiu, kiu havas la malpli altan gradon de ordeno : ~o de la Honora Legio (Kp oficiro, komandoro). 4 Unu el la ŝakfiguroj, prezentanta ĉevalon. ~eco. 1 Militista institucio, kun religia k heroa karaktero, starigita ĉe la feŭda nobelaro, k trudanta al siaj anoj maltimon antaŭ la danĝero, lojalecon, protektadon al malfortuloj k ĝentilecon al virinoj. 2 Eco, titolo de ~o. ~a. Propra aŭ rilata al ~o : ~a armilaro; ~aj poemoj. ~eca. Havanta la heroan karakteron de la mezepoka ~eco : ~eca konduto, sindonemo. ~aĵo. 1 ~eca ago. 2 Z Ordeno.

kavalkado Z. Pompa ceremonia aŭ plezura promenado de rajdantaro.

*Kaverno. 1 Natura profunda subtera kavo: la antaŭhistoriaj homoj logis en ~oj. Kp groto. 2 Malsaneca kavo en organo: ~oj de la pulmoj ĉe tuberkulozo; ~o en arbo Z. ~a. 1 Prezentanta ~on: ~a arbo Z, ŝtonego, dento, pulmo. 2 Obtuze sonora kiel ~o: ~a blovo, sterloro, voĉo (Kp tomba, Ĉerka).

*Kaviaro. Frandaĵo farita el salita sturga frajo.

*Kazo. 1 (G) Ĉiu el la diversaj formoj, kiujn en kelkaj lingvoj alprenas substantivo, pronomo aŭ adjektivo, laŭ gia gramatika rolo: en esp-o ~oj ekzistas nur du: nominativo k akuzativo Z (Kp deklinacio). 2 Difinita aparta okazo: en tiu ~o mi prenas pluvombrelon; la leĝo ne antaŭvidis tiun ~on.

*Kazeo. Densa solidiĝinta ne fermentinta parto de lakto, el kiu oni faras fromaĝon. ~iĝi. Solidiĝi, iĝi ~o. ~igaĵo. Fermento, ĝenerale ekstraktita el stomako de junaj ankoraŭ laktonutritaj remaĉuloj, kiu servas por ~igi lakton.

kazeino Z ⊋. Albumina substanco de la lakto. Vd LEGUMINO.

Kazemato. Arkaĵa subtera ĉambro en citadelo aŭ fortikaĵo.

Kazerno. Konstruaĵo destinita por loĝi soldatojn.

Kazino. Konstruaĵo por publikaj kunvenoj k amuzaĵoj (dancoj, monludoj ke) precipe en kurac- aŭ banurboj.